

Erdélyi terepgyakorlat

Terepgyakorlat előtti elgondolások:

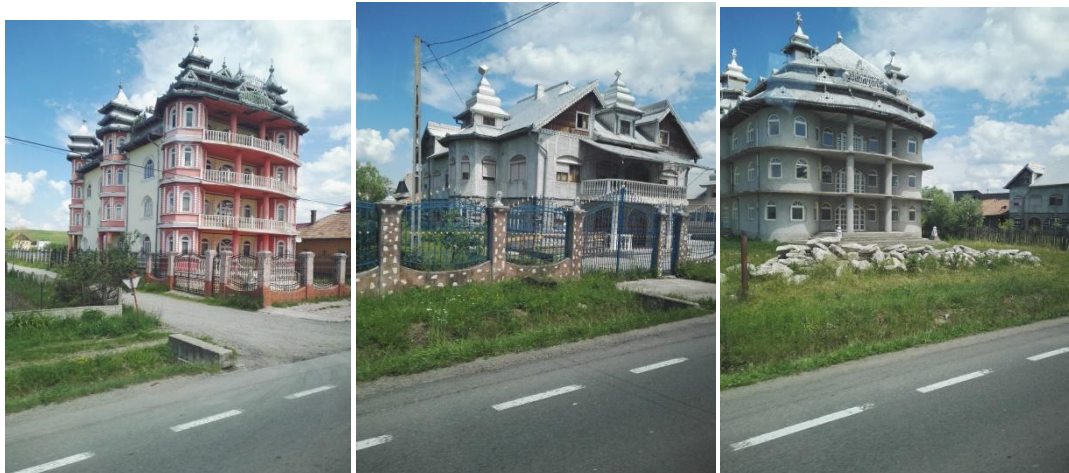
Én az erdélyi terepgyakorlatot már nagyon vártam, amikor megkaptuk róla az első e-mailt egyből jelentkeztem is rá, mert úgy gondoltam ez egy nagyon hasznos és tartalmas program lesz. Kicsit azért aggódtam, hogy mennyiben fog a vizsgaidőszakom átszervezéséhez igazodni, de fel tudtam venni a vizsgáimat úgy, hogy ez ne jelentsen gondot.

1. Nap

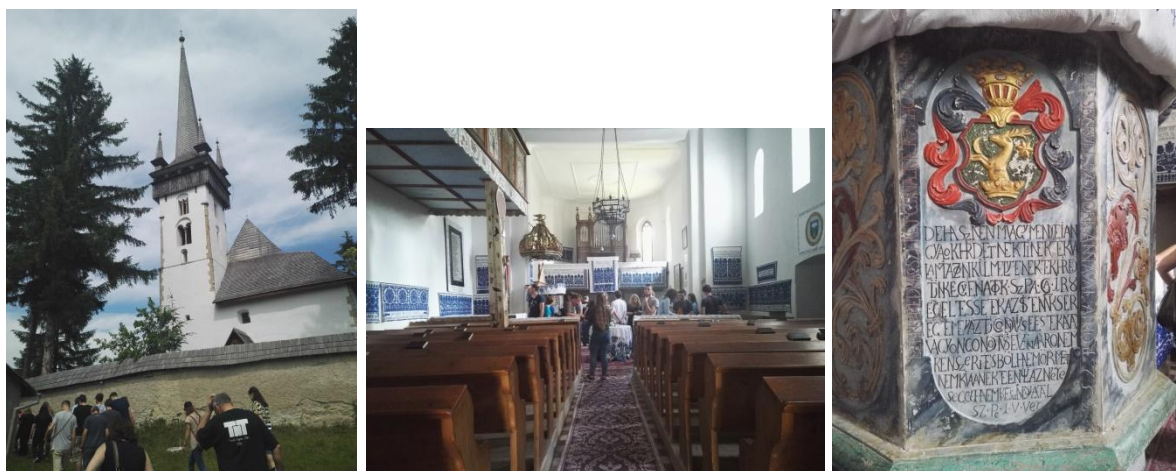
Az első napon én érkeztem legkorábban a TTK Déli épületéhez, mivel már alig vártam, hogy indulhassunk. A busz pontosan érkezett és 6-kor már el is indultunk és kezdetét vette az utazás. Amikor ellenőrizték az iratainkat, átléptük Románia határát és kb. 5 perc utazás után visszafordultunk, mert az egyik fiúnak ott maradt a személyi igazolványa, ezért visszafordultunk, leparkoltunk és a sofőr visszafutott az igazolványért, amit mi tapsviharral háláltunk meg. Ezután áthaladtunk Nagyváradon, majd megtekintettük a kilátást egy Királyhágói parkolóból.

Ezután Bánffyhunyardon haladtunk át, ahol a buszból megcsodálhattuk a cigánypalotákat.

Bánffyhuntyad elhagyása után egy közeli magyarok lakta településre látogattunk el, ahol az ottani református lelkész mesélte el Kalotaszeg elhelyezkedését és történetét, majd a templom építését és a hozzá kapcsolódó főbb történelmi eseményeket.

Ezután a falu közelében meglátogattunk egy feltárást, ahol megismerhettük, Szent László pénzérméinek legendáját, utána a kicsi pénz érmékre hasonlító képződmények tudományos magyarázatát is megkaptuk.

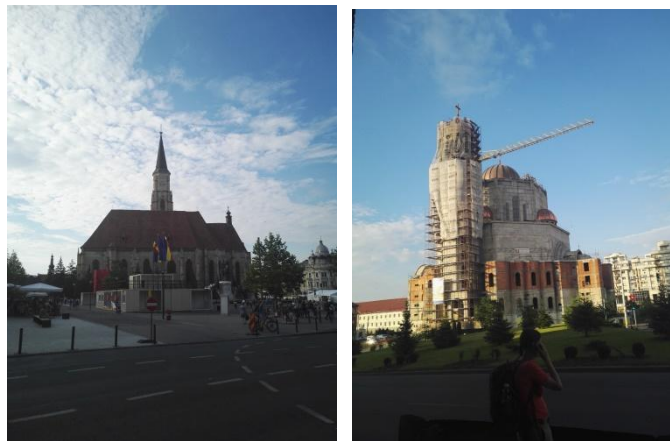

Amikor Kolozsvárra érkeztünk először elvittek minket a szállásra, ahol letettük a csomagokat, utána a belvárosba vittek, hogy egy idegenvezetés keretein belül megmutassák a város belvárosi nevezetességeit. Először megnéztük Bocskai István szülőházát, ahol a Sapientia Egyetem van berendezkedve, utána nem messze tőle megnéztük Hunyadi Mátyás szülőházát is.

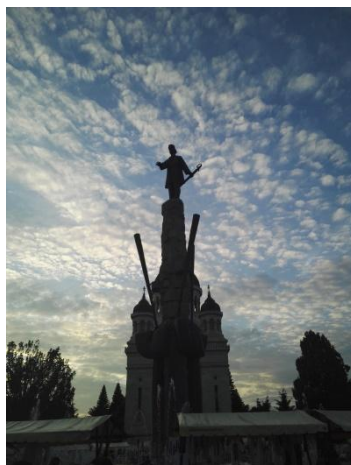

Mátyás király és Bocskai szülőháza után egy kis sétáló utcán átkelve egy térhez értünk, ahol megnéztünk egy templomot és egy szoborcsoportot. Ezután az egyik diák feltette azt a kérdést, hogy *„Milyen célt szolgálnak ezek a vezetékek?”* Az idegen vezető azt válaszolta, hogy *„Féltem, hogy mikor kérdezitek meg.”* Ez után elmesélte, hogy mire szolgálnak, és hogy mennyire elcsúfítják a nevezetességeket, mert nem lehet rendesen lefényképezni se őket.

A kis tér után megnéztük a Szent Mihály templomot és a Mátyás szobrot, ahol szintén viccelődve mesélt az idegenvezető. Ezek után megnéztük Kolozsvár másik egyetemét és a Görög Katolikus templomot.

Később szabadidőt kaptunk és az egyik ismerősömmel még megnéztük az ortodox templomot is.

2. Nap

A második nap elkezdődött az utazás Csíkszeredába, de előtte még ellátogattunk pár helyre. Megnéztük azt a víztározót, amit a román kormány az 1980-as években emelt, hogy elárasszon egy falut, ez a program a falurombolás keretében történt. A víztározóról meghallgatott történet után elmentünk egy emlékhelyre, ahol a település szerkezet úgy volt elkészítve, hogy egy-egy kopjafa egy családot jelent.

Erdőszentgyörgyre mentünk, ahol megnéztük a Rhédey kastélyt és meghallgattuk a család történetét is, továbbá, hogy milyen kapcsolatban vannak az angol királyi családdal. Személy szerint erről az információról nem tudtam, így ez számomra egy hasznos idegenvezetés volt. Az idegenvezetés után megnéztük a kiállításokat is a múzeumban, ami szintén nagyon érdekes volt és végre láthattam evangélikus templomokat is, igaz hogy csak képeken, de ez nekem nagyon jó érzés volt. A múzeumban volt még festménykiállítás, ahol egy helyi művész - kubizmus stílusában festett - munkái voltak. Látássérülteknek és hallássérülteknek készített kiállítás, amit a helyi általános és középiskolás diákok készítettek.

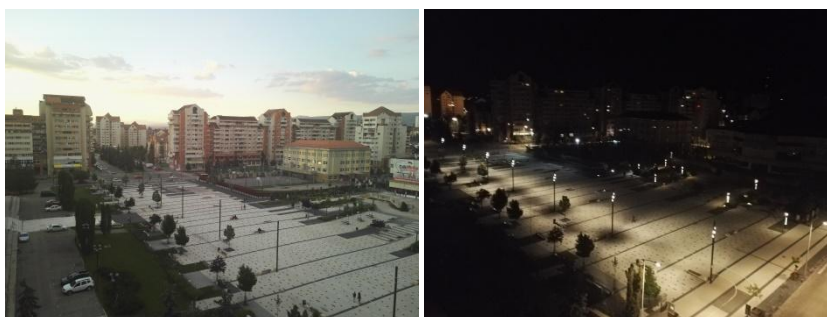

A múzeum után még meglátogattuk a helyi református templomot, azután a Parajdi sóbányát kerestük fel, ahová busszal kellett lemenni és utána még pár 10 métert lefelé lépcsőzni, de az ottani látvány lélegzetelállító volt, a több mint 20 méteres belmagasságával, a kápolnával, a

kalandparkkal és játszótérrel. Ezeken a látványi elemeken kívül az se volt rossz, hogy nem főttünk meg a nagy melegben, hanem kellemes 20°C körüli hőmérséklet volt.

A bánya elhagyása után Csíkszeredára érkeztünk, ahol elfoglaltuk a szállásunkat és nagyon finom vacsorát kaptunk. A vacsora után meglátogattuk a Borozó nevű italozó hely, ahol összeismerkedtünk a helyiekkel.

3. Nap

A harmadik nap elmentünk az egyik helyi szakközépiskolába, ahol meghallgattuk, hogy hogyan folyik a tanítás, hogy milyen a román tanítási rendszer, hogy mi vár az ott leérettségiző gyerekekre. Számomra kicsit furá volt, hogy a magyar rendszerhez képest milyen elmaradott a tanítási rendszer. Ezután egy remek étterembe mentünk el, aminek a neve Chickens, ahol nagyon jó volt a menü, amit ettem.

Az ebéd után elmentünk a Mikó várba, ahol két kiállítást is megnézünk, az egyik egy festménykiállítás volt, a másik pedig egy videókkal megoldott vártörténet.

A Mikó vár után Csíksomlyóra mentünk, ahol megnéztük és meghallgattuk a Csíksomlyói Kegyetemplom történetét, azon belül is a Mária szobor kalandos történetét.

A templom megnézése után felmentünk oda, ahol a csíksomlyói búcsút szokták tartani, ahonnan a kilátás elképesztő volt.

Este a helyi egyetemistákkal látogattunk meg egy szórakozóhelyet, ahol egy külön szárnyat foglaltak le nekünk. Kellemesen beszélgettünk, sörök kóstolása mellett.

4. Nap

Negyedik nap reggel először a Sapientia saját kis sörfőző laborát néztük meg, amit a csíkszentsimoni sörgyártól kapta. Meghallgattuk a sörfőzés folyamatát és meg is kóstolhattuk az ott készült söröket.

Miután láttuk kicsiben, azután elmentünk a Csíki sörgyárba, ahol mindezt nagyban tekinthettük meg. Számomra ez érdekes élmény volt, mivel még nem jártam egyetlen egy sörgyárban sem. Az idegenvezetés érdekes volt, megkóstolhattuk az alapanyagokat külön-külön és a végterméket is.

A sörgyárlátogatás után a Szent Anna-tóhoz és a Mohos-láphoz mentünk el. A Mohos-lápnál nagyon sok érdekes információt hallgathattunk meg a lápszemekről és az ottani növény- és állatvilágról. A Szent Anna-tónál nem töltöttünk el olyan sok időt viszont a látvány kárpótolt mindenért.

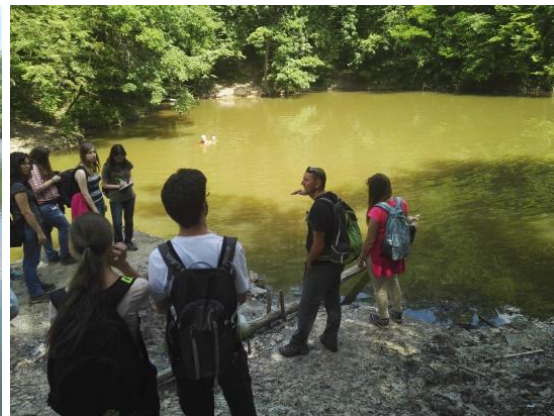

A Szent Anna-tó után a Torjai Bűdös-barlaghoz látogattunk el, hol szén-dioxid kibocsátás történik, így a barlangban, ha leülünk kb. a mellkasunkig ér a szén-dioxid és ennek a gáznak jóhatékony hatása van az emberre és ennek a hatását én is kipróbáltam. A barlang után a feredőkhöz mentünk, ahol szintén szén-dioxid kibocsátás történik.

5. Nap

Az ötödik napon Szovátára mentünk, hogy megnézzük a Medve-tavat. Már nagyon vártam, hogy ide jöjjünk és megmártózhassunk a tóban, de ez a program sajnos elmaradt. Viszont olyan információt tudtam meg, hogy a víz a felszínen 20°C, 1 méterem kb 34°C, másfél méteren pedig elérheti a 44°C is. Ezért is sajnálom, hogy nem próbálhattam ki.

Ezután a környéken túráztunk, megtekintettük az Ifjúsági tavat, a Rigó tavat és az ottani kilátót, közben pedig a vezetőnk az ottani növényekről és állatokról osztott meg velünk érdekes tényeket.

A hatodik napon délelőtt a Csíki és a Pogány Havasokhoz mentünk túrázni, ahonnan nagyon szép kilátás tárult elénk. Az egész Csíki-medencét be lehetett látni. Közben a túravezetőnk az ottani növényeket mutatta be. Sajnos az időjárás miatt a Szép Havasokba nem tudtunk elmenni, így amikor eleredt az eső leereszkedtünk a buszhoz és visszamentünk a szállásunkra.

Délután ellátogattunk Gyimes községre (Gyimesbükk), ahol meghallgattuk, hogy ez a falu volt a régi királyi Magyarország legkeletibb települése.

Este pedig ellátogattunk egy italozó helyre, ahol a tulaj gondoskodott kényelmünkről és az élő zenéről. A tulaj a csoportunknak adott egy boros poharat, amin a kocsmájának a logója volt és adott egy névjegykártyát, hogy ha legközelebb ott járunk, akkor szívesen fogad majd minket.

7. Nap

A hetedik napon korán keltünk és elkezdődött a 12 órás út hazafelé, de akkor is mindenki arról beszélt, hogy mennyire jó volt ez a kis kikapcsolódás a vizsgaidőszakban.

Összegzés, ajánlás:

Mindent figyelembe véve nekem nagyon tetszett ez a terepgyakorlat új embereket és új kultúrát ismerhettem meg. Nagyon jó volt megtapasztalni, hogy vannak olyan helyek Magyarországon kívül, ahol a magyar nyelvet ilyen sokszor és sok helyen használják. Először ez nekem kicsit furá volt, hogy egy másik országban egy ilyen magyar többségű sziget helyezkedik el, olyan érzés volt, mintha el sem hagytam volna az országot.

Mindenkinek tudom ajánlani, hogy egyszer, akár többször is látogasson el erre a tájra, mivel nagyon szép és olyan érzése lehet, mintha otthon lenne.